

Як ми бачимо, що після всесвітньої кризи у 2008, наступні декілька років темпи росту інфляції значно знизилися. Також переважно із року в рік, бачимо повзучу інфляцію (не більше 10% за рік), проте протягом 2014-2015 років спостерігалася галопуюча інфляція (середньомісячний темп зростання цін становив понад 10%), що супроводжується спадом виробництва та скороченням товарообороту. На фоні таких подій стримується процес суспільного нагромадження, поширюється вплив капіталу з виробничої сфери до сфери обігу, тобто йде розбалансування економічної рівноваги, і, як наслідок, втрачається стимул до інвестування.

Таким чином, інфляція як багатофакторний процес, – це прояв диспропорційності у розвитку громадського відтворення, яке обумовлене порушенням закону грошового обігу. В Україні макроекономічний процес інфляції чине суттєвий вплив на загальний стан економіки. Причини інфляції знаходяться як у сфері обігу, так і у сфері виробництв, викликані економічними і політичними відносинами в країні. Знаючи причини та фактори інфляції, можна вести роботу по боротьбі з нею. При цьому, необхідно чітко уявляти, що ні в одній ринковій країні не вдалося повністю впоратися з інфляцією та ліквідувати її. Через те, що інфляція є складним соціально-економічним явищем, її наслідки проявляються у знеціненні грошових доходів та заощаджень, оскільки, знецінення грошей підриває стимули до нагромадження їх. Крім того, наслідки інфляції проявляються у вигляді зниження стимулів для підприємницької діяльності, що призводить до зниження економічної активності та стабільності. Підтримання визначеного рівня інфляції є однією з основних цілей і водночас інструментом грошово-кредитної політики, незалежно від способів реалізації: регулюванням грошової маси, ставок відсотка або іншим чином.

1. Остапчук Ю.М. *Індекс споживчих цін: сприйняття та реальність*: Посібник для користувачів. Державний комітет статистики України. К.: 2006. 56 с. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2007/ct/isc/posibnyk.pdf>.

2. Ширяєва Л.В., Онешко С.В., Хотєєва Н.В. *Фінанси, гроші та кредит*: навч. посіб. Одеса: Інтерпрінт, 2017. 358 с.

3. Офіційний сайт Державної служби статистики України. Індeksi споживчих цін (індекси інфляції). URL: <http://ukrstat.gov.ua> (дата звернення 01.02.2020).

Фролов І.М.

студент

Білявський В.М.

к.е.н, доцент

Національний авіаційний університет

СОЦІАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В МЕНЕДЖМЕНТІ

Актуальність вивчення і практичного застосування соціальних технологій в управлінні зростає у зв'язку з розвитком впливу людського фактора на діяльність підприємства. Менеджмент організацій мусить розвивати соціально-економічні програми, спрямовані на розвиток людського потенціалу і посилення його впливу на виробництво. Соціальні технології допомагають в реалізації соціальної політики, впливають на зростання ефективності праці та конкурентних переваг підприємства, а також можуть створити відчутний економічний і соціальний ефект [1].

Інформаційною базою дослідження конкурентних стратегій слугували праці таких науковців, як: Л. Белова, В. Білявський, О. Віноградська, І. Ворожейкін, В. Іванов, І. Лебедев, Н. Стефанов та ін.

Метою даної роботи є дослідження сутності та ролі соціальних технологій у сучасному менеджменті, а також проведення аналізу сутності соціальної політики підприємства, як форми прояву його соціальної відповідальності, розглянути прикмети соціальної діяльності на прикладі конкретного підприємства (ПрАТ «Оболонь»).

Соціальні технології у системі соціального управління є засобом регуляції життєдіяльності трудового колективу, оптимізації соціальних відносин і процесів, що відбуваються в ньому. Мова йде про сукупність: методів, форм, засобів ефективної організації соціального життя, спрямованих забезпечення самореалізації особи у всіх сферах життєдіяльності людини.

Функції соціальних технологій можна класифікувати за такими групами [2]:

1) функції, що орієнтовані на формування та оптимізацію соціальної організації колективу й вдосконалення його соціальної структури;

2) функції, що орієнтовані на створення сприятливих умов для реалізації своїх соціальних та політичних прав і надання можливості задовольнити матеріальні й духовні потреби працівника;

3) функції, що спрямовані на виховання і розвиток соціально значущих якостей працівників.

Соціальні технології дають змогу виробити нову модель поведінки керівника, що дозволить будувати ефективний менеджмент підприємства. Використання персоналу в підготовці й ухваленні управлінських рішень і постійне навчання формує у працівників усвідомлене відчуття причетності, сприяє підвищенню соціальної свідомості робітників й їх активності, а також зацікавленості останніх у результатах своєї діяльності [3].

Технологія соціальної роботи, як складова соціальних технологій, орієнтується на соціальне обслуговування, допомогу й підтримку громадян, які перебувають у скрутному становищі. Їх можна поділити на технології соціального захисту всіх верств населення, що сприяють зниженню певної частки населення, яка потребує допомоги й підтримки та технологій, що спрямовані на вирішення соціальних проблем певних груп населення чи окремих індивідів. Важливо зазначити, що для успішного здійснення соціальної роботи необхідно поєднувати випереджувальні технології стратегічного характеру з технологіями тактичної спрямованості.

Розглянемо впровадження соціальних технологій на прикладі ПрАТ «Оболонь». ПрАТ займається виробництвом пива, безалкогольних та слабоалкогольних напоїв, мінеральної води. Крім цього, підприємство має дозволи на гуртову і роздрібну торгівлю напоями, а також діяльність транспортних агентств. Місією ПрАТ «Оболонь» є задоволення потреби споживачів у натуральних, якісних та доступних напоях. Головною метою діяльності «Оболонь» є розгортання ринків продажу, підвищення прибутків, найповніше забезпечення потреб споживачів.

Щодо конкурентів, то на сьогодні основними конкурентами ПрАТ «Оболонь» є ТОВ Пивзавод «Нова Баварія», Київський завод «Росинка», НВЦ «Ордана», корпорація «Славутич», Carlsberg group, корпорація Sun InBev.

Для покращення відносин в трудовому колективі та соціальної стійкості на підприємстві, ПрАТ «Оболонь» використовує такі соціальні технології, як [4]:

– реінтеграція працівників після декретної відпустки;

– для вдосконалення гендерної рівності на усіх виробництвах ПрАТ, у 2011 р. підприємство доєдналася до спільного проекту ЄС і Міністерства охорони праці – «Рівні можливості»;

– розвиток персоналу (на підприємстві активно формується система наставництва, як одна із найбільш ефективних форм навчання молодих фахівців);

– комфорт робочого середовища (опитування співробітників з питань комфорту та гігієни робочих місць, а також організації робочого простору);

– життя і здоров'я (проведення регулярних тренінгів з метою попередження виробничого травматизму);

– розвиток спорту здійснюється через довгострокову підтримку спортивних заходів загалом, та футбольного клубу «Оболонь-Бровар» окремо;

– щорічна виробничо-навчальна практика для студентів;

– дотримання прав людей з особливими потребами та ін.

Соціальна робота ПрАТ «Оболонь». З року в рік підприємство приєднується до благодійних та громадських ініціатив, державних програм та запускає власні соціальні ініціативи. Кожного року підприємство формує соціальний бюджет і виділяє значну частку продукції для реалізації суспільних програм.

З метою зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище шляхом сортування відходів від господарської діяльності, з 2008-2014 рр. на головній пивоварні ПрАТ, що знаходиться у м. Києві було розроблено і реалізовано проект переробки пивної дробини.

Найбільша кількість підприємств ПрАТ зосереджена на Хмельниччині. З 2012 по 2013 роки корпорація провела соціальне інвестування в даний регіон сумою понад 1,2 млн. грн.

За підсумками аналізу діяльності ПрАТ «Оболонь» щодо використання соціальних технологій зроблено висновок, що робота в даному напрямку керівництвом і співробітниками підприємства ведеться планомірна. Це дає можливість підвищити довіру споживачів до продукції.

Все це дозволяє ПрАТ «Оболонь» позиціювати себе, як соціально відповідальне підприємство, що є одним із найкращих роботодавців України. У свою чергу, завдяки цьому все більше потенційних клієнтів, працівників та партнерів дізнаються про ПрАТ, та з високою ймовірністю приєднуються до нього. Тим самим підвищується інвестиційна привабливість і збільшується капіталізація підприємства.

1. Білявський В.М. Оцінка ефективності соціальних технологій у системі корпоративного управління організацією. *Вчені записки ун-ту «КРОК»*. Випуск 28: Том I. 2011. С. 21-29.

2. Лебедев І.В. Соціальні технології сучасного менеджменту. *Формування ринкової економіки: зб. наук. праць. Спец. вип. Стратегічні імперативи сучасного менеджменту*. К.: КНЕУ, 2012. Ч. 2. С. 362-375.

3. Білявський В.М. Підвищення рівня соціальної відповідальності торговельного підприємства. *Вісник Київ. нац. торг.-екон. ун-ту*. 2009. № 5 С. 84-91.

4. Вісник корпорації «Оболонь». 2018. URL: https://issuu.com/obolon/docs/_____2018.

Хруневич М.І.

студентка

Дзюрах Ю.М.

асистент

Національний університет «Львівська політехніка»

ІННОВАЦІЙНІСТЬ ОСВІТИ В УПРАВЛІННІ ЗМІНАМИ

Інновації важливі у нашому сучасному світі, адже саме з їхньою допомогою розвивається безліч галузей як в Україні, так і за кордоном. Освіта в нашій державі займає почесну позицію, завжди важливо її вдосконалювати, тому саме тут інновації були як ніколи доцільними.

Л.І. Даниленко відзначає, що інноваційна діяльність в навчальному закладі – це багатоаспектне поняття, яке розкривається сукупністю таких понять, як: діяльність з удосконалення чи оновлення освітньої теорії та практики шляхом застосування інновацій; процес суттєвої зміни результатів освітньої діяльності; вид інвестиційної діяльності. Її специфікою є реалізація творчих здібностей педагогів, спрямованих на розробку педагогічних інновацій у вигляді нових навчальних планів і програм, педагогічних технологій, підручників, посібників; впровадження їх у практику роботи школи; отримання відповідних інвестицій, розвиток інноваційної культури [2].

Інноваційний потенціал закладу освіти – це здатність створювати, сприймати та реалізовувати нововведення. На цій основі створюється модель управління інноваційною діяльністю, яка дає змогу реалізувати й вивчити практичну доцільність упровадження освітніх інновацій, що здійснюється у кілька етапів [1]: